

VIŠI PRIVREDNI SUD U BANJALUCI
Broj: 62 0 St 004417 10 Pž
Dana, 24.11.2010. godine

Viši privredni sud u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Gajić Bogdana, kao predsjednika vijeća, Romčević-Tadić Snježane i Turkeš Drage, kao članova vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom AD „L.“ T. zastupanog po stečajnom upravniku Đ. L. iz Š., odlučujući o žalbama stečajnog povjerioca I. M. iz T., G., D. ulica br. 1, zastupanog po punomoćniku R. M. advokatu iz S., H. bb, protiv rješenja Okružnog privrednog suda u Trebinju broj 62 St 004417 06 St od 23.08.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 24.11.2010. godine donio je

R J E Š E N J E

Žalbe stečajnog povjerioca I. M. se odbijaju, potvrđuju se rješenja Okružnog privrednog suda u Trebinju broj 62 St 004417 06 St od 23.08.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenim rješenjima, oba donesena 23.8.2010. godine, odbačena je prijava potraživanja stečajnog povjerioca M. I. za isplatu novčanog potraživanja za period od 1.1.2001. godine do 14.11.2006. godine sa zakonskom zateznom kamatom u ukupnom iznosu od 26.074,00 KM, te rješenjem od istog dana zaključen je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, te je odlučeno da se to rješenje objavi u Službenom glasniku Republike Srpske, te po pravosnažnosti istog dostavi registru suda sa nalogom da se izvrši brisanje stečajnog dužnika iz sudskog registra.

Blagovremeno izjavljenim žalbama ova rješenja pobija stečajni povjerilac iz svih razloga iz odredbe člana 208. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, u daljem tekstu ZPP), koji se u stečajnom postupku primjenjuje saglasno odredbi člana 8. Zakona o stečajnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 26/10), sa prijedlogom da se pobijana rješenja ukinu i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili preinače.

U odgovoru na žalbu stečajni upravnik predlaže da se žalbe odbiju i pobijana rješenja potvrde.

Žalbe nisu osnovane.

U predmetnom postupku je proveden stečajni postupak i doneseno je rješenje kojim se zaključuje stečajni postupak nad stečajnim dužnikom AD „L.“ T. U predmetnom postupku I. M. je prijavio svoja potraživanja kao stečajni povjerilac. O potraživanjima stečajnog

povjerioca stečajni upravnik se izjasnio na ispitnom ročištu. Stečajni povjerilac svoja potraživanja, koja se odnose na potraživanja iz radnog odnosa prijavio je 11.1.2007. godine, u zajedničkoj prijavi svih zaposlenih kod stečajnog dužnika, te je samostalno u drugom mjesecu 2007. godine takođe dostavio prijavu potraživanja iz radnog odnosa. Na ispitnom ročištu 19.2.2007. godine stečajni upravnik je priznao potraživanja koja se odnose na neisplaćeni lični dohodak u periodu od šest mjeseci prije otvaranja stečaja u viši isplatni red u visini od 1.452,00 KM, priznao je neisplaćena potraživanja iz radnog odnosa do dana otvaranja stečajnog postupka tj. 14.11.2006. godine u iznosu od 4.877,50 KM i po osnovu otpremnine 4.154,74 KM, te 792,00 KM koji iznos se odnosi na obavezu stečajnog dužnika koja je utvrđena pravosnažnom sudskom presudom. Na ovaj način ovom stečajnom povjeriocu priznat je ukupan iznos od 11.276,24 KM, a ostala potraživanja koja su obuhvaćena samostalnom prijavom ovog stečajnog povjerioca, stečajni upravnik je osporio i istog uputio na parnicu. Prije pokretanja stečajnog postupka stečajni povjerilac je pokrenuo sudski postupak sa zahtjevom za isplatu neisplaćenih novčanih potraživanja po osnovu rada, koji postupak je po reviziji tužitelja vraćen na ponovno odlučivanje, te nakon toga prekinut, radi nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka.

U stečajnom postupku izvršeno je namirenje povjerilaca iz višeg isplatnog reda u procentu od 100% iz stečajne mase, te opšteg isplatnog reda u procentu od 93,90%. Takođe su ostala rezervisana sredstva na depozitnom računu suda za sudske postupke koji su u toku.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je prijavu potraživanja povjerioca koju je dostavio dana 24.11.2009. godine odbacio sa obrazloženjem da je sačinjena tabela za sva priznata i osporena potraživanja shodno odredbi člana 114. st.3. Zakona o stečajnom postupku; da ovaj predlagač nije dostavio dokaz stečajnom upravniku da je pokrenuo postupak za osporena potraživanja iz kojih razloga za to nisu ni rezervisana sredstva, te je zahtjev odbacio navodeći da je isti nedozvoljen.

Takođe istog dana doneseno je i rješenje kojim je zaključen stečajni postupak iz razloga jer je utvrđeno da je izvršeno namirenje stečajnih povjerilaca, da je obezbjeđena stečajna masa i da su ispunjeni uslovi za okončanje postupka stečaja.

Ispitujući pobijana rješenja u granicama žalbenih razloga i po službenoj dužnosti ovaj sud utvrđuje da žalbe nisu osnovane.

Žalbeni razlozi stečajnog povjerioca u pogledu rješenja kojim je njegova prijava potraživanja odbačena iscrpljuju se u tome da pobijano rješenje je kontradiktorno, da sud nije cijenio sve provedene dokaze i da su povrijeđene odredbe člana 110. 119. 32. i 33. Zakona o stečajnom postupku (odnosi se na članove iz osnovnog Zakona o stečajnom postupku koji je objavljen u „Službenom glasniku“ broj 67/02).

U žalbi protiv rješenja kojom je donesena odluka da se okončava stečajni postupak, predlagač takođe navodi da sud nije cijenio pravilno u skladu sa odredbom čl. 8. ZPP-a sve dokaze koji su provedeni, da nije mogao zaključiti stečajni postupak dok se pravosnažno ne odluči o njegovom potraživanju, te da je rješenje nezakonito iz razloga jer se sud ne poziva ni na jedan materijalni propis.

Pravilno prvostepeni sud je prijavu potraživanja povjerioca koja je podnesena dana 24.11.2009. godine odbacio. Po ocjeni ovoga suda ova prijava je neblagovremena a ne

nedopuštena kako to navodi u obrazloženju pobijanog rješenja prvostepeni sud, ali to nema uticaj na pravilnost odluke prvostepenog suda.

Zakonom o stečajnom postupku – prečišćeni tekst u odredbi člana 50. propisuje da je rok za prijavljivanje potraživanja u stečajnom postupku 30 dana od dana otvaranja stečajnog postupka. Krajnji rok za prijavu potraživanja kako to propisuje odredba člana 118 navedenog zakona je rok od tri mjeseca nakon prvog ispitnog ročišta, ali ne poslije objavljivanja poziva za završno ročište.

Navedenim zakonskim rokovima je propisano u kom roku se moraju prijaviti potraživanja u stečajnom postupku. Ovi rokovi su prekluzivni, te protekom istih, dolazi do gubitka ovog prava. Činjenica da je povjerilac M. I. stavio novu prijavu potraživanja protekom više od dvije godine od isteka roka iz člana 118. Zakona o stečaju, govori u prilog tome da je takva prijava neblagovremena, te je pravilno prvostepeni sud odlučio kada je istu odbacio, ali po ocjeni ovoga suda je trebalo istu odbaciti kao neblagovremenu, a ne kao nedopuštenu.

Prilikom donošenja navedene odluke prvostepeni sud je pravilno cijenio sve dokaze, te nisu osnovani navodi žalbe da je povrijeđena odredba člana 8. ZPP-a prilikom odlučivanja o ovom zahtjevu.

U žalbi protiv navedenog rješenja stečajni povjerilac smatra da su povrijeđene i odredbe materijalnog prava i to član 110, 119, 32. i 33. Osnovnog Zakona o stečajnom postupku. Ovim zakonskim odredbama je propisano šta mora da sadrži prijava potraživanja; kada se sačinjava diobni bilans i šta se unosi u diobni bilans; te ko su povjerioci opšteg a ko višeg isplatnog reda.

Po ocjeni ovoga suda nema mjesta ovim navodima žalbe, jer navedene zakonske odredbe nemaju uticaj na odluku o blagovremenosti prijave potraživanja.

Povjerilac ukazuje žalbom da o njegovom potraživanju nije pravosnažno odlučeno, međutim, ovaj svoj zahtjev povjerilac treba da uputi parničnom sudu pred kojim je njegov postupak za zaštitu prava iz radnog odnosa prekinut, sa zahtjevom da se isti nastavi. Tačno je da je I. M. – stečajni povjerilac prijavio ovo svoje potraživanje, o kom se vodi sudski postupak, o tom potraživanju se na ispitnom ročištu stečajni upravnik izjasnio, te je stečajni sud uputio istog da pokrene sudski postupak u vezi sa potraživanjem koje mu je osporeno. Kod činjenice da je povjerilac već pokrenuo sudski postupak koji je prekinut, i dalje ostaje njegova obaveza da stavi prijedlog za nastavak prekinutog postupka.

Neosnovano se u žalbi protiv ovog rješenja ističe da se trebalo odlučiti o ovom njegovom zahtjevu i da je on prijavu potraživanja podnio blagovremeno u prvom mjesecu 2007.godine. Kako je rečeno, ovaj povjerilac je blagovremeno podnio prijavu potraživanja, u prijavi potraživanja je naznačeno tačno na šta se odnose i u toj prijavi su naznačena i potraživanja, tj. stečajni upravnik je obaviješten i o sudskom postupku koji se vodi povodom tih potraživanja. O istima se stečajni upravnik izjasnio.

U stečajnom postupku se ostvaruju i naplaćuju potraživanja koja nisu osporena, a sva osporena potraživanja se dalje ostvaruju u sudskom postupku pokretanjem u prekluzivnom roku sudskog postupka ili nastavkom prekinutog postupka. Slijedom navedenog, neosnovani su navodi žalbe da se o spornom potraživanju stečajnog povjerioca trebalo odlučiti u postupku

stečaja, pa su ovi navodi bez osnova. Na pravilnost ovog rješenja ne utiče da li predlagač ima status povjerioca opšteg ili višeg isplatnog reda, a prilikom sačinjavanja diobnog bilansa, bila je obaveza predlagača – stečajnog povjerioca da obavijesti stečajnog upravnika o sudbini sudskog postupka na koji je upućen. Slijedom navedenog ukoliko isti nije uvršten u diobni bilans, za osporena potraživanja, nije propust stečajnog upravnika ili stečajnog suda, već propust žalitelja – stečajnog povjerioca, pa i ovaj žalbeni navod ne stoji.

Iz navedenih razloga žalba stečajnog povjerioca nije osnovana, te je rješenje kojim se njegova prijava potraživanja odbacuje valjalo potvrditi na temelju odredbe člana 235. tačka 2. Zakona o parničnom postupku u vezi sa odredbom člana 8. Zakona o stečajnom postupku.

Iz sadržaja rješenja kojim je zaključen stečajni postupak, da se utvrditi da isto ne sadrži materijalni propis na osnovu koga je takva odluka donesena, na šta se pravilno ukazuje žalbom protiv ovog rješenja.

Odredbom člana 131. Zakona o stečajnom postupku propisano je da se odmah nakon okončanja glavne diobe donosi rješenje o zaključenju stečajnog postupka, da se to rješenje javno objavljuje.

Glavna dioba je provedena, izvršeno je namirenje povjerioca opšteg i višeg isplatnog reda, te je rezervisana stečajna masa za postupke koji su u toku. Slijedom navedenog, ispunjene su sve zakonske pretpostavke za donošenje pobijanog rješenja.

Kako su svi zakonski uslovi ispunjeni, prvostepeni sud je pravilno odlučio da se zaključuje stečajni postupak, a činjenica da se pri tome nije pozvao na zakonsku odredbu kojom je ta njegova obaveza propisana, ne može uticati na pravilnost odluke. Za pravilnost odluke suda je bitno da je materijalni propis pravilno primijenjen što utiče na njenu zakonitost, a ne da li je naveden član materijalnog propisa koji je primijenjen, što bi trebala sudska odluka da sadrži, ali što nužno ne utiče na njenu zakonitost.

Nije osnovan ni žalbeni navod predlagača kojim se ukazuje na to da se nije mogao okončati stečajni postupak prije nego što se pravosnažno odluči o njegovom potraživanju. I nakon zaključenja stečajnog postupka, i dalje se nastavljaju svi sudski postupci koji su posljedica stečajnog postupka. Za ta potraživanja se obezbjeđuju – rezerviša stečajna masa, a što proizilazi i iz odredbe člana 132. Zakona o stečajnom postupku. O osporenom potraživanju ne odlučuje stečajni sud kako to smatra žalitelj, već sud u redovnom postupku pred kojim je u prekluzivnom roku povjerilac čije je potraživanje osporeno bio dužan da pokrene postupak ili nastavi prekinuti postupak. Dalje na tom povjeriocu leži obaveza da o tim preduzetim radnjama obavijesti stečajnog upravnika takođe u prekluzivnom roku kod sačinjavanja diobnog bilansa. Dakle, nepravosnažno odlučivanje o osporenom potraživanju, nije prepreka za donošenje rješenja o zaključenju stečajnog postupka, pa i ovaj žalbeni navod nije osnovan iz kojih razloga je i ova žalba odbijena i ovo rješenje o zaključenju stečajnog postupka potvrđeno na temelju odredbe člana 235. tačka 2. ZPP-a u vezi sa odredbom člana 8. Zakona o stečajnom postupku.

Predsjednik vijeća

Gajić Bogdan, s.r.